

Ciets ūdens jeb ūdens cietība	Ūdens cietību nosaka ūdenī izšķīdušo kalcija un magnija sāļu daudzums noteiktā ūdens tilpuma vienībā.
Dzeramais ūdens	Virszemes vai pazemes ūdens, kas neapstrādātā veidā vai pēc speciālas sagatavošanas paredzēts patēriņam cilvēka uzturā, ēdiena gatavošanai u. c. Par kvalitatīvu tiek uzskatīts dzeramais ūdens ar 8–12 °C temperatūru, caurspīdīgs, bezkrāsains, bez smakām un piegaršām, ar noteiktu ķīmisko elementu saturu un daudzumu.
Nepiesātināts šķīdums	Šķīdums, kurā dotajā temperatūrā, pievienojot vielu, to vēl var izšķīdināt.
Notekūdeņi	Sadzīvē un rūpniecībā izmantotais ūdens, kas satek kanalizācijas tīklā, un lietuss ūdens, kas notek no kādas platības.
Piesātināts šķīdums	Šķīdums, kurā dotajā temperatūrā, pievienojot vielu, tā vairs nešķīst.
Šķīdinātājs	Šķīdums, kurā šķīdina citas vielas.
Šķīdums	Viendabīgs maisījums, kas sastāv no šķīdinātāja un izšķīdušās vielas.
Ūdens atdzelžošana	Dzelzs jonu koncentrācijas samazināšana dzeramajā ūdenī, izmantojot atdzelžošanas iekārtas.
Ūdens mīkstināšana	Kalcija un magnija jonu koncentrācijas samazināšana ūdenī, izmantojot ūdens mīkstināšanas metodes.
Vielas masas daļa (%) šķīdumā	Izšķīdušās vielas masas attiecība pret visu šķīduma masu. Apzīmē ar w un izsaka procentos (%).
Vielas šķīdība	Skaitlis, kas vienāds ar vielas masu, kura noteiktā temperatūrā izšķīst 100 gramos ūdens, veidojot piesātinātu šķīdumu.
Vielas šķīdības līkne	Grafisks attēlojums, kas rāda, kā mainās vielas šķīdība atkarībā no temperatūras.